

Halvdelen af det Beløb, disse Istandsættelser kommer til at koste — det bliver ikke noget afskrækkende Beløb —, saaledes at man virkelig yder samme Retfærdighed overfor Bogø, som man i saa fuldt Maal har ydet overfor andre Smaaøer, der forlængst har faaet Smaahavne, hvor Fartøjerne kan ty hen under Uvejre.

Sundbo: Den højtærede Finansminister fremhævede i sin Forelæggelsestale, at Udgifterne til Rigsdagen nu var kommet op paa 3 Millioner, og mente, at naar vi ikke fik Sommerrigsdag længere, skulde for det første Udgifterne i alt Fald kunne begrænses, og desuden vilde dette hæve Rigsdagens Værdighed. Jeg kan ikke ganske dele den højtærede Ministers Anskuelse paa det Omraade. Jeg tror dog, det er med Rigsdagen som med andre Organer, at man skal bruge den, naar der er Anvendelse for den, og ikke sige paa Forhaand: Halvdelen af Aaret er der ingen Brug for Rigsdagen, derimod kan vi i den anden Halvdel arbejde under Højtryk med baade Formiddagsmøder og Eftermiddagsmøder og Natmøder. Det er sikkert en daarlig Økonomi. Jeg ser heller ikke, at man andre Steder nøjes med at holde halvaarlig Rigsdag. Tværtimod, man holder Rigsdag paa de mest urimelige Tider, havde jeg nær sagt. Man sammenkalder ganske pludselig Parlamenterne for at faa Sager afgjort, som ellers ikke kunde afgøres. Det forekommer mig derfor, at det vilde være langt klogere, om man saa vidt muligt lavede en Arbejdsplan for Rigsdagens Arbejde og saa fulgte den, saaledes at man kaldte Rigsdagen sammen, naar det var nødvendigt, ogsaa om Sommeren. Forsaa vidt da Ministeriet ikke fandt det mere belejligt at være uden Rigsdag, for i saa Fald er det klart, at man indskrænker sig til at have Rigsdagen inde det halve Aar.

Maa jeg i denne Forbindelse i al Beskedenhed sige et Par Ord til Præsiediet for dette høje Ting. Det forekommer mig at være ganske uheldigt, at vi her pludselig begynder paa at holde Formiddagsmøder Kl. 10, formodentlig ogsaa Eftermiddagsmøder og formodentlig tillige Aftenmøder. Det er en Arbejdsmetode, der er ganske ødelæggende for Rigsdagens Værdighed, som den højtærede Statsminister vilde fremme, og det er jo en Arbejdsmaade, som disse tomme Stole viser er ganske upraktisk. Medlemmerne kan ikke møde og de Herrer Ministre heller ikke. Det forstaar jeg saa udmærket godt, og

jeg vil paa ingen Maade have mine Ord opfattet som en Bebrejdelse enten mod ærede Medlemmer eller mod de højtærede Ministre; det er ganske forstaaeligt, at Mennesker, der har andet at bestille, ikke pludselig kan komme herop. Men saa er det ogsaa urimeligt at lave en saadan Arbejdsordning. Hvorfor saa ikke lave en mere fornuftig Ordning? Jeg siger ikke noget imod, at man holder Møde hver Dag fra Kl. 1 til 5. Naar man ved i Forvejen, hvornaar der skal være Møde, saa kan man indrette sig paa alt muligt. Men at man pludselig faar Besked om, at man skal møde fra 10 til 12 og fra 1 til 4 og formodentlig fra 6 til 9—10, det er ødelæggende for al virkelig Værdighed, og derfor vil jeg indstændigt henstille til Præsiediet, om man ikke kunde komme bort fra den Arbejdsmaade. Jeg har lagt Mærke til i de Aar, jeg har været i Rigsdagen, at der saa at sige aldrig har været nogen Arbejdsplan for denne Forsamling. Pludselig bliver Rigsdagen kaldt sammen og skal over Hals og Hoved vedtage dette eller hint, og saa bliver man sendt hjem igen og skal holde Ferie en Tid. Jeg forstaar, at det har været nødvendigt under Krigen, men jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være nødvendigt i Fremtiden. Der maa være visse Dage om Ugen, hvor Medlemmerne kan være hjemme og passe deres Næringsvej. Vi har jo alle sammen andet at bestille end at sidde her, og jeg synes, det var rimeligt, at vi vidste, hvornaar vi skulde være her, og hvorledes vi kunde lægge vore Planer for vort andet Arbejde. Jeg vil derfor i al Ærbødighed rette denne Henstilling til det høje Præsidium. Jeg tror, det vilde være til Gavn for Husets Værdighed, om man virkelig fik en Arbejdsplan.

Jeg har lagt Mærke til, at de 3 Millioner, som Rigsdagen koster, spiller en vis Rolle i Pressen. Man bebrejder Rigsdagen, at den efterhaanden er blevet saa dyr, og anbefaler at vise Sparsommelighed paa dette som paa andre Omraader. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at man klager over, at Finansudvalgene har gjort en Rejse i de sønderjydske Landsdele, og at det har kostet for meget. Jeg maa sige, at jeg er af den Mening, at Finansudvalget rejser for lidt, og at det skulde rejse noget mere, ikke bare i de sønderjydske Landsdele — der har alle ærede Medlemmer jo for Resten været *for* i Sommer —, men ogsaa andre Steder. Jeg vil gerne